

עמ"ת 58458/07/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 58458-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל
פלוני (עציר)

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת ג'ני טנוס) בתיק מ"ת 40793-07-20 מיום 26.7.20.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי, ועבירה של הפרעה לשוטר.
3. ביום 22/7/20 קבע בית המשפט קמא קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, אך סבר כי קיימת בה חולשה מסוימת, נוכח עדות המתלוננת מיום 13/7/20 (שינוי הגרסה).
4. בית המשפט קמא שמע מפקחים מוצעים וקבע כי לא הונח בפניו מערך פיקוח מלא שיכול להקהות המסוכנות; הדיון נדחה ליום 26/7/20.
5. במועד הנדחה, נשמעו מפקחים נוספים, ובית המשפט קמא הורה על שחרור המשיב לחלופה בבועיינה נוג'ידאת בפיקוח מפקחים שאושר; החלטה זו היא שביסוד הערר.
6. העוררת טוענת כי בית המשפט קמא לא העריך נכונה הסיכון הנשקף מהמשיב, ותיאור כתב האישום מחייב תוצאה שונה; עוד מציינת העוררת כי המשיב שהה בבריחה (הגם שבערר מצוין "שעה" בבריחה), וכשהגיעו שוטרים לעצרו החל משתולל; בסיוע בנות משפחתו, נמלט המשיב, וברח שבוע ימים נוסף, עד שנעצר.
7. ב"כ המשיב סומך יתדותיו על החלטת בית המשפט קמא; ב"כ המשיב מצוין כי המפקחים המוצעים אינם מצויים בקרבת דם, כי החלופה מרוחקת, וכי לא ננקט הליך כנגד אבי המתלוננת (כטעם להפליה).
8. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.
9. קיים צבר של נסיבות מחמירות, אשר אינו מאפשר לקבל הצעת החלופה, מבלי לקבל עמדת שירות המבחן (מודע אני לכך כי זו עלולה להתארך), כשרק חלק מהנסיבות מקבל ביטוי בהחלטת בית המשפט קמא. (השווה למשל- בש"פ 946/14 מ"י נ' פלוני)
10. ראשית האירוע- התנהגותית- על פי המתואר בכתב האישום מדובר במי שנוהג רכושנות במתלוננת, אובססיביות ("הסתכלת על הגברים בפנים"), ובצורה מבזה ("התחתנתי איתך רק בשביל להביא לי כסף"). אין בכוונתי לציין

התנהגות זו בפן החינוכי, אלא שהתייחסות מחפצה בצורה כה קיצונית, מהווה גורם משמעותי המגביר סיכון.

11. שנית, האירוע- אלימות- על פי המתואר בכתב האישום, החלה התקיפה מחוץ לסניף הדואר, באגרופים; בהמשך, לאחר נסיעה, לא נרגע המשיב- עוצר, יוצא, פותח דלת הנוסע, ותוקף שנית באגרופים; נמשכת הנסיעה, ושוב תוקף המשיב את המתלוננת באגרופ (סעיף 9 לאישום), בראשה. באזור מג'ד אל כרום, תולש המשיב את הבת הקטינה המשותפת, כבת שנה וחצי, מידי המתלוננת, ובוטט במותן המתלוננת, עד שזו נופלת על הקרקע מחוץ לרכב; למתלוננת נגרמו חבלות. (וכך גם לקטינה!)

12. שלישית האירוע- המשכיות- גם לאחר שהמתלוננת נמלטת עם שמא (סעיף 15 לאישום), דולק אחריה המשיב, ופוגע ברכבו של שמא באמצעות רכבו. כלומר- גם לאחר שהמתלוננת נמלטת, נחלצים לעזרתה צדדי ג', ממשיך המשיב בהתנהגותו הקיצונית והפרועה, ומשתמש ברכבו.

13. רביעית- שהיית הקטינים ברכב, והחבלה- לא נוכחות קטינים, אף לא גרימת חבלה לקטינים, עצרו את המשיב מלתקוף בצורה קיצונית; ודוק- גם כשעולה המתלוננת לרכבו של שמא עם הקטינה, לא מרתיע הדבר את המשיב לנגח את רכבו של שמא.

14. חמישית- השתוללות המשיב בנוכחות שוטרים (עם או בלי סיוע משפחתו)- בכל חלופה שלא תהיה קיימת סמכות בדיקה ע"י משטרה לבחינת קיום תנאי החלופה; מקום בו התנהגות המשיב בנוכחות שוטרים הנה כמתואר, קשה להבין הכיצד ניתן לבחון קיום תנאי החלופה.

15. שישית- הבריחה- בריחה (חרף טענה לטיפול רפואי שלא הוכח)- מהווה מכשלה אמיתית במתן אמון; מי הבורח משוטרים, ספק אם ישמע למפקחים. על אחת כמה וכמה משמדובר במי שנמלט סמוך לאחר האירוע, ולאחר שלבסוף אותר והתעמת עם שוטרים.

16. אשר לטענת שינוי גרסת המתלוננת וחזרתה לגור עם המשיב- אכן, עבירות אלמ"ב מזמנות התנהגות כאלו ואחרות של מתלוננים; לא אחת מתלוננות משנות גרסה או חוזרות בהן, בשל אופיים המיוחד של יחסי המשפחה; אין בכך כדי להצביע דווקא על כרסום, ומנגד, לא אחת יש בכך ללמד עד כמה יכול חשש השיבוש לקרום עור וגידים במקרים כגון דא. השווה לעניין זה בש"פ 888/17 פלוני נ' מ"י; בש"פ 6706/13 פלוני נ' מ"י (אמנם עבירות מין אך ההתייחסות לתא המשפחתי); ובמיוחד (גם לאחר הפשרת יחסים נטענת, כבמקרה בפנינו)- בש"פ 5929/17 פלוני נ' מ"י

17. אשר לטענת השוויון וההפליה- אין ממש בטענה זו כשהרקע והתשתית הראייתית בין המשיב ובין אבי המתלוננת שונים לחלוטין.

18. עיינתי בהחלטת בית המשפט קמא.

19. פרט לאמירה כי מדובר בחלופה מרוחקת, ובהפקדה כספית (שאינה על הצד הגבוה), לא מצאתי על מה ניתן האמון במשיב דנן לאור הנסיבות המחמירות לעיל. מדובר במי שהצליח להימלט מכוחות אכיפת החוק, גם בנוכחות בני משפחה; אזכיר כי בעבירות אלמ"ב, הסיכון העלול להתממש יכול ויהיה קיצוני.

20. התנהגות כה אובססיבית, בעלת "צבע וגוון" המלמדים על מסוכנות ממשית גבוהה, דורשת רף חלופה גבוה, לכל

הפחות (ואם בכלל תמצא חלופה), וברגיל- גם בחינת שירות המבחן (בש"פ 4224/19 סלאחה נ' מ"י).

21. מודע אני לכך כי שירות המבחן בימים אלו כורע תחת הנטל, ותסקירים עלולים לארוך זמן לא מבוטל (אף כחודשיים); עם זאת נוכח הברירות, הנסיבות המחמירות, סבורני כי בהינתן נתוני האישום לעיל, אין מנוס אלא להמתין לתסקיר.

22. המשיב יעצר עד תום ההליכים; ככל והתסקיר שיתקבל יבוא בהמלצה חיובית, יהיה בכך טעם טוב לעיון חוזר אף מבלי צורך להמתין לחלוף זמן או שינוי נסיבות.

ניתנה היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, בהעדר הצדדים.